

متن پرسش

با سلام و احترام خدمت شما استاد عزیز و گرانقدر: استاد عزیز در زمینه تبیین فرزند آوری از جنابعالی راهنمایی می‌خواستم، وقتی در مورد فرزند آوری و ازدیاد نسل با اغلب جوانان که در سن فرزند آوری هستند گفتگو می‌کنیم و ازشون می‌خواهیم این وظیفه را انجام دهند با دلایل مختلف از این کار سرباز می‌زنند و سخنان موبایل ما هم برای آنها قانع کننده نیست از جمله دلایلمان، خانه های کوچک و به قول خودشان آپارتمانهای قوطی کبریتی که برای تربیت جسم و روح مضر است، و نبودن امکانات و زیرساختهای مادی معنوی برای کودک پروری را مثال می‌زنند و در کل به آینده خود و فرزندان که قرار است بیاورند خوشبین نیستند و امیدواری کافی ندارند اکثرا هم از قشر تحصیل کرده و توانمند که متاسفانه در شرایط فعلی از وجود و کاراییهای آنها استفاده نمی‌شود و به قولی دارند هرز می‌روند و می‌گویند فرزندی هم که بیاید همین است. مثل خودمان به اینها چه باید گفت که قانع شوند؟ و آیا واقعا دلایلمان در مورد نبود زیر ساختها و امکانات و... درست است؟ یعنی اول باید مسئولین محترم این زیرساختها را درست کنند تا فرزند آوری تحقق پذیرد؟ راهی را پیشنهاد بفرمایید برای تبیین خواسته رهبری معظم در مورد ازدیاد نسل. ممنون و سپاسگزار و شکر خداوند به خاطر وجود شما.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ملاحظه کنید که ما در نسبت به آینده‌ای که بس درخشان است، در ابتدای کار خود هستیم. این عزیزان اولاً: باید متوجه باشند که فرزند، خود به خود خودش با خود برکت می‌آورد و موجب گشایش در زندگی می‌شود. ثانیاً: به آینده‌ای که جهان دیگری است با هویتی قدسی، باید امیدوار باشند. عرایضی در این رابطه شد که خوب است صوت آن را استماع فرمایید و به رفقا نیز متذکر شوید که چرا ما باید به آینده خود امیدوار باشیم. موفق

باشید <https://eitaa.com/matalebevijeh/9098>